

Előfizetési árak:

Egy évre 6 ft — kr
Fél évre 3 ft — kr
Negyed évre 1 ft 50 kr

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Hollósy és Vajda nyomdája,
hova a lap szellemi részét illető
közlemények, előfizetési pénzek
is küldendők.

Megjelenik hetenként háromszor:
vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Felőlős szerkesztő és laptulajdonos:
S I M A F E R E N C Z.

Lapunk megrendelhető:
a kiadóhivatalban és lapkihordóink
általán, kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

Hirdetések árát

valamint nyitlert közlemények
kiadóhivatalunk méret szeri-
nt ólcsón számít.

Egyes példányok kaphatók:

nyomdánkban, Stark N. és Un-
termüller E. könyvk.-ben szá-
monként 5 krért.

Kéziratok visszatartatnak.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY

A siker és a háta.

Budapest, 1899 febr. 25.

Az a fordulat a melyet a királyi döntés a magyar politikában előidézett rég óhajtván várt közeledését jelenti annak az időnek, a melyben a magyar nemzeti törekvések nem fognak senkit lehetetlenné tenni a közpályán.

Másutt a nemzeti törekvések nem szolgálnak akadályul a közpálya embereinek. Nem képez érdemet sehol a világon ez a gyakorlat, amelylyel a germanizmust, a nemzeti szellem elfojtására szokták felhasználni. Nálunk ellenben érdemet lehet szerezni mindenkinek oly módon, ha csatlakozik azok tömegéhez, akik csak megtörik a magyar szellem nyilvánulását: de azt ápolni, fejleszteni szükségtelennek tartják.

Ha néha egy-egy cifra sallangot doboda ajándékol az ázsiai magyarnak, mert él-hal a czifraságokért, a sujtásos rongyokért: úgy védőkei azt hiszik, hogy már nagy lelkűséget gyakoroltak vele, sőt azt tartják, hogy egyéb teendőjük már nincs, mint ellenszolgálatul el venni szájától az utolsó falat kenyert. Mert ez az ember-szerető, és a jóindulatú magyar nép oda adja mindenét ha szépen tudják tőle elkérni s kissé hizelegnek nemzeti hiúságának.

Nagyon félek, hogy az a kiszámíthatlan üdvös hatású fordulat, a mely a királyi döntés nyomán keletkezett a magyar politikában: teljes siker nélkül fog megállá-

podni épen akkor, amidőn az egész nemzet organizmusát megszabadította volna a sorvasztó betegségtől, a lassú pusztulástól — ha a hízog ellenségekre fog hallgatni, akik félnek a nemzeti törekvések sikerétől.

Az egészségesebb testrészek, a vidék már megszólalt helyenként, mintegy jelezve, hogy ő is érzi a válságból megmentett alkotmány nagyobb biztosítékainak szükségét, vele érez ő is a nemzet szívével a főváros ellenzéki polgáraival... A fővárosával.

Vagy tévedtem volna? A főváros polgársága hallgat, mikor a megtámadott alkotmány védelmére a leglovagiasabb király, a legalkotmányosabb emberrel fel, és száll sikra?

Talán tévedtem volna, mikor feltételeztem, hogy annyit csak megér a magyar alkotmány — bár nem Kollonics és Heisler, vagy nem Szulejman és a mozlim hadak támadták meg, hanem az ex-lex párti mamebukok, — hogy a magyar nemzet mint egy ember álljon fel — nem az alkotmány védelmére, mert attól elkésett — hanem a legalkotmányosabb király üdvözlésére, aki fölemelte kezét legdrágább kincsünk védelmére, szent esküjéhez hiven.

Esküjét megtartotta, hogy a világ négy tájáról bárhonnet támadó ellenséggel szemben is megvédelmezi a magyar alkotmányt.

Ki hitte volna, hogy épen a saját fiai fogják megtámadni? Ki gondolta volna, hogy ép azok fogják őt esküszegésre kény-

szertetni, hálátlanul az esküszegés gyalázata bélekergetni — akiket jószágos szívének melegével olyan sokáig pártfogolt, olyan bőkezűleg elhalmozott grófi koronákkal és minden kegyeivel?

És most, hogy e hálátlan emberek vérig sebeztek atyai szívet — ne intézzünk hozzá egy részvételtjes szót? Most, hogy megmenté legdrágább kincsünket prédára leső ellenségeik kezéből — ne hangozzék fel csak egy árva szó sem, egyetlen köszönet sem a magyar nép ajkáról?

En talán tévedek az időpontban, hisz eddig azért késett a hódolat, mert a nemzet annyira elfásult, hogy még nem birt a belső ellenségek, az ex-lex párt terrorizmusának nyomása alól felocsudni. — De nem késhet soká a nemzet hála!

IV. Béla idejében hasonló lelki állapot fogta el a kedélyeket, mikor nem akarták elhinni eleinte, hogy vége szakadt a rémitő ellenség uralmának s hosszú időbe tellett, amíg mindnyájok szívet elfogta az általános hála érzete, amelylyel körül veték hódolattal a szeretett királyt. Erősen él bennem az a meggyőződés, hogy csak egyetlen törvényhatóság emelje fel, intézze koronás fejedelméhez hódolatteljes, hálattel szavát: én nem hiszem, hogy akadna egyetlen falucskája is az országnak, amelyben ne követnék a hazafias példát annyiban legalább, hogy valamelyes módon ki ne fejeznék a haza atya iránti hódolatkát, hálájukat az ősi alkotmány megvédelmezéséért.

— Örökre! — kiáltott a herczegnő. Eljössz! Kedves vagy. Itt sok fiatal ember fordul meg. Majd férjhez adlak. Rögön Stáray Pistára gondolt.

Mikor a gróf bejárta a kastélyt, az istállókat és visszatért feleségéhez, ez a következő kérését terjesztette elő:

— Szívem uram, szabad-e nekem magától egy nekem igen-igen kedves dolgot kérni.

— Hát mióta nem parancsol maga velem herczegnő, szólt Sámory gróf és megölelte feleségét.

— Jaj itt nem kastélyról vagy más ajándékról van szó, hanem egy nagy dologról.

— Hát van-e a világon olyan nagy dolog, amit én megtagadnék öntől, ha megtehetem.

— Nos hát lássa édesem van nekem egy igen-igen kedves barátném. Együtt jártunk az intézetbe. S most ez meg akar engem látogatni. Ide akar jönni néhány napra vendégnek. Megengedi-e, szívesen látja-e?

— Ez minden?

— Ez.

— Nos hát azt hiszem, hogy barátnéjának míg itt lesz nálunk, tudunk lakást is adni és nem hal meg köztünk éhen.

— Irhatok neki?

— Igen. Irjon. És ki ez a barátnője?

— Magyar lány. Egyik Vértessy comttesz. Ismeri ezt a családod? Erdélyben laknak.

— Igen. Ez egy tönkre ment család.

— No mondhatom, hogy a grófnő egy végtelenül gazdag, aranyos lélek. Megszereti maga is. Tudja mit gondoltam? Ide önnök sok barátja jár. Még bele szeret valaki és elveszi. (Folyt. köv.)

A „SZENTESI LAP“ TÁRCZÁJA.

A vendég.

13 Regény: **Sima Ferenczről.**

A levél.

(Folytatás.)

A herczegnő férje karjára támaszkodva nézett Stáray Pista után, mikor ez illő búcsút vevén, Bereg-Nádasról elhajtott.

— Kedves fiatalember ez a Stáray, mondá a herczegnő. Igazán a figyelemnek és udvariasságnak megtestesült mintaképe.

— A nélkül, hogy terhére volna vele az embernek — jegyzé meg a gróf.

— Óhajtom, hogy minél előbb lássam.

— Hiszen megígérte, hogy holnap után itt lesz.

A gróf ezután a jószágigazgatót hívatta, hogy magyarázatot adjon a kastély építéséről és bemutatson mindent. Mert hiszen azóta, hogy megérkeztek: teljesen az ünnepségekkel voltak elfoglalva s még a kastély termet se volt idejük megsejlelni.

A herczegnő csak futtában vett részt az urakkal a kastély építési kivételének és berendezésének szemlélésében. Nagyobb várakozást velt találni ennél a levelek és névjegyek áttekintésében, melyek a szalon-asztalon egész halmazban heverték az óriási ezüst talcazon. Az esküvő idejéből és később érkezett gratulációk voltak ezek, melyek az útazás alatt érintetlenül heverték.

Fanni, a komorna, ki lány korában szolgálta

már a herczegnőt, segített úrnőjének a levelek felbontásában s úgy rakta eleje olvasás végett.

— Óh, kedves, aranyos Katinkám, kiáltott föl egyik levél olvasása közben a herczegnő. A levelet ajkához vitte és többször megcsókolta.

Gróf Vértessy Katinka levele volt az, mivel a herczegnő Bécsben együtt volt nevelő intézetben. Legkedvesebb barátnője volt a kis ragyás grófkisasszony a herczegnőnek.

A Vértessy comttesz egyik szegény erdélyi mánás lánya volt. De rendkívül alkalmazkodó, szerény, figyelmes mindenkivel szemben, még a zsidó lányok iránt is. Pedig ebben a főúri intézetben nagyon uralkodott az arisztokratikus hangulat és fajgyűlölet.

Vértessy Katinka valóságos anyyala volt az intézetnek. S bár sem vagyonával, sem szépségével nem tűntethetett társai előtt; egyéni bájjal lekötölezt mindenkit s különös kedvence volt a szép Stulhoff herczegnőnek, kit ő is legjobban kitüntetett figyelmével mindenki felett.

Meg is fogadták, hogy bármi sors érje őket, egymásról nem feledkeznek meg soha.

— En úgy is örökké pártában maradok, mondá a comttesz a herczegnőnek, ha te férjhez mégy, elmegyek hozzád házi barátnőnek.

A herczegnő előre meghitta a kedves barátnőt; de bizony szépen megfelekedett róla. — Ha most levelet nem olvassa, eszébe se jut, hogy mit is fogadtak egymásnak.

A grófnő megírta, hogy azóta anyja meghalt. Apja egy gazdag zsidónót vett el, kit ő ki nem szívelhet és így szívesen menne hosszabb látogatásra barátnőjéhez.

A legmagyarabb város hírében állott mindig Csongrád megye székvárosa Szentes.

Vajjon nem volna képes megmutatni, azt, hogy leghamarabb tudta felismerni, méltányolni és fiúi hódolattal ország világ előtt *manifestálni a Haza Atyja iránt érzett végtelen hálóját.*

Ez volna kötelessége az összes magyar törvényhatóságoknak — mert ha egyik megadná a kezdeményező példát — mindnyájának kellene azt követni.

A törvényhozás feladata volna örök emléklül törvénybe iktatni halhatatlan érdemét, mint a Haza Atyját, az 1000 éves ősi alkotmány megvédéséért.

A függetlenségi párt ezzel a javaslatlalnál önmagát dicsőitné meg, s legszebb diadalát aratná a parlamentben, mert egyhangulag fogadná el javaslatát.

És végül a nemzeti genusz feladata lenne a legszebb mégis. Legendákba főznievét, szobrászok köbe vésnék alakját; mint legalkotmányosabb, mint első apostoli királyi, ősiét. Legyen így. Legyen a siker oroszán része a magyar nemzeté — a hála a haza Atyjád.

Dr. Hollós István.

Mi a hyperlojalitásnak híve nem vagyunk és soha nem fáradoztunk abban, hogy az indokolatlan hódolat zászlaját emeljük. — Ha mégis közöljük ezt a cikket ez onnan van; mert a mostani súlyos politikai válságban csakugyan azt a szerepet vitte az ország fejedelme, melyért méltán lehet a költővel felkiáltani, hogy: „A legelső magyar ember a király!”

Most nyilvánvaló lett, hogy a király ha jó tanácsadó veszi körül: meghallgatja óhaját.

Bánffyek felajánlották a királynak az ischli-féle klausulával Magyarországnak Ausztriához való örökös kapcsolatát. A király elfogadta; mert a derék hazafiak azt állították, hogy ez nem sérti a 67-es kiegyezést, s hogy a parlamenti többsége akarja úgy. S mikor az ellenzék megtudta ezt a hazaáruló tervet és még hevesebb ostromot intézett a kormány ellen: akkor Bánffyek azt tanácsolták a királynak, hogy a ház feloszlásával le kell az ellenzékét vétképp törni és biztosítani kell Ausztriával való állandó összeköttetéssel a korona nyugalmát.

Ekkor Széll kihallgatást kért. Megmondta a királynak, hogy az ischli-féle klausula Deák művének megsemmisítése a ház feloszlása forradalomba kergetése a nemzetnek.

A király elejtette a klausulát. Elejtette Bánffyt, s hasztalan erőltették Fehérvári miniszterelnökségét, a fejedelem kinevezte Széll Kálmánt.

Ez nagy, dicső, alkotmányos tény volt s igazi magyar politika. S most igazán szívből lélekkel kiálthatja a nemzet a gúnyhóktól a palotákig, hogy:

Éljen a király!

A nép szive. *)

Február 15-iki számunkban röviden említettünk arról, hogy lapunk szerkesztője: Sima Ferenc országgyűlési képviselő, aki mostanában állandóan a fővárosban lakott; mihelyest a poli-

*) Már akár tessék Sima Ferencnek, akár nem, ezt a cikket közzéteszük a „Szentesi Lap”-ban, mert ebben igazán a nép szívének dobogását halljuk. Szerk.

tikai viszonyok lehetővé tessék, hogy a nélkül, hogy kötelesség mulasztást követve el, — családjával együtt hazra költözik ismét Szentesre, hogy ismét a között a nép között élhessen, a mely őt hosszú és küzdelmekkel teljes politikai szereplésének ideje alatt mindig olyan meleg szeretettel és bizalommal támogatta. Mikor ezen hírünket közreadtuk, azután pár nap múlva nyakra-főre jöttek hozzánk a levelek és kérdézőkérdesek hogy: „mikor jön Sima? — Jön-e már?”

Akkor megnyugtattuk a kérdézőkérdeket azáltal hogy mihelyt az országos politikában beáll az az előre látható fordulat, hogy a Bánffy kormány megbukik, s ha a tisztességesebb rendszert óhajító kormányparti csoportból kerül ki az új miniszterium, akinek törvénytisztelőben és igazságszeretében az ellenzék is elég garanciát találhat arra, hogy minden veszélyeztetés nélkül lehet a foggyvert, a melyet a Bánffy-ára gyalázatos kormányzati rendszerével szemben a nemzet kezébe adott, — akkor hazra jön Sima Ferenc is.

Volt azonban a sok közül egy, a ki még erre a megnyugtatóra is, csak azt válaszolta, hogy de bizony ő csak akkor nyugszik meg, ha már látja azt a vonatot megérkezni, a melyik Sima Ferencet és családját körünkbe visszahozza. Levele, a melynek minden sora az igaz szeretet, a meleg rokonszenv és ragaszkodás hangján van írva; elárulja a szentesi nép tántoríthatlan hűségét és kiirthatlan elvisszárságát; a mely nem hajol meg semmiféle erőszak, semmiféle fenyegetés alatt és a Vadnay-huszárok minden terrorizmusára daczára is híven kitart a mellett a férfú mellett, a ki ő érte feláldozta vagyonát, koczkará tette számtalanszor életét és végig szenvedte a hatalmi üldözöttesek és brutálisok egész kálváriáját.

Megvalljuk őszintén, nem akartunk olvasónk eme spontán lelkesültégére feleletet adni, mint jól eső örömmel és megnyugvással tudomásul venni rokonszenvük eme megnyilatkozását; azonban egyik levélíró mindenáron azt kívánja, hogy levelet megismertessük olvasóinkkal, hogy tudják meg azok is, akik azzal szeretik magokat ámitani, hogy Sima Ferenc Szentesen már megszűnt szerepelni, hogy de igenis Sima Ferenc nem hogy csökkent volna választói előtt; de méginkább csak növelte a sok üldözés és bántalmazás a képviselőjök iránti bizalmát és szeretetet.

Íme itt közöljük olvasónk levelét:

Szentes, 1899 febr. 16-án.

Tisztelt szerkesztőség!

A legnagyobb örömmel és bizalommal olvastam a „Szentesi Lap” febr. 15-iki számában, hogy városunk országgyűlési képviselője: Sima Ferenc ismét Szentesre jön és körünkben építi fel újra családi tűzhelyét. De hát ugyan kit is ne örvendeztetne meg ez a hír? Ugyan ki ne örülne annak az embernek a nevét hallani, a kit szeret? A kiért a szentesi népnek a szíve dobban? Ki ne óhajtaná azt a napot és ki ne várná szívesen azt a vonatot, a melyik Sima Ferencet és kedves családját körünkbe vissza hozza? Hogyne lenne örömmel az nekünk, mikor törekvésünk és hazafiságunk eszményképét ismét magunk közt tudjuk?

A napokban véletlenül megtudtam, hogy szeretett kedves képviselőnk városunkban van és a vármegyei közgyűlésen részt vett: olyan boldognak éreztem magamat; de örömeimet csökkentette az, hogy tudtam hogy ismét el kell távoznia körünkhöz, mert az ország dolgai elszállítják.

Hogy a Vadnay-huszárok megtudják, hogy azért hogy már ők elfelejtették és el is temették Sima Ferencet, hát annak a neve nem halt meg meg a szentesi nép szívében, hát atább közlöm azt a kis verset, melyet a szentesi nép a Sima hazajövetelének híreire maga csinált, s a melyben benne van mindazon szeretet és ragaszkodás a mellyel mi ő hozzá vagyunk.

De ne azt gondolják, hogy ez hízkelés lenne Simának, azt is megmondom, hogy ez a költeményecske egyuttal azt is jelenti, hogy mi meg vagyunk győződve arról, hogy ha minden képviselő feladja is a harcot a kormánnyal szemben: Sima Ferenc nem hátral meg soha, hanem megy előre azon az úton, a mely s őt a szentesi nép nagy tömege küldte és a melyen rá meg fény, dicsőség és koszorú vár.

De kifejezi azt a tudatot is, hogy ha az ország minden kerületében elbukik is az ellenzéki képviselő jelölt; hat Szentesen Sima nem fog elbukni soha!

Nem, mert a szentesi nép nem engedi, mert az megtudja ismerni a maga vezérért és tudja igazán szeretni úgy jó mint balsorsában.

Ít van az a kis költemény:

„Reményvel örömmel váltakozik szívünk,
Mikor haljuk — ismét fészket rakás közöttünk...
— Jöjj körünkbe hajlékot ad szívünk...
— Bátorságunk, erőnk, reményességünk!...”

Jöjj körünkbe szeretett vezérünk...
Látásodtól újra éled szívünk!
— Jöjj körünkbe, — karunk hővel ölel...
Szívből jövő hittel, — igaz szeretettel!

Jelenléted elég nekünk arra,
Hogy szívünk kételyét eloszlassa.
Felolvassa szívünk hidegségét...
Mint napsugár a jégtenger tükreét.

Szent hatás, mit ránk jelenléted hoz
Mídon halljuk lánglelkű szavadat...
Szívünk egyre csak téged szomjuhoz!
Emeld fel értünk, hatalmas karodat!

Óh, reményességünk erős piramisa...
Fészket rakunk magas sudaridra,
Szent ügyeknek közvetítő nagyja.
Hőn szerető szívünk — ideálja!...

Eddig tart a levél. Mi nem tesszünk hozzá semmit. Csak azt mondjuk a levél írójának, hogy legyen nyugodt, Sima Ferenc elolvassa az ő levelet. És a mint mi őt ismerjük, tudjuk, hogy bizonyosan jobban esnek sok zaklatott lelkének ezek az egyszerű szívből jövő hangok, mint azoknak a báránybörbe öltözött farkasoknak a bizelgő szavai, akik őt egész életpályáján fogva tartották s most arra pályáznak, hogy eljénegítsék tőle a szentesi népet.

De ez nem fog nekik sikerülni. Mi akik látjuk és érezzük a szentesi nép meleg ragaszkodásának számos nyilatkozását, tudjuk és — Sima Ferenc se kételkedik ebben.

Ép ezért most még határozottabban állítjuk hogy:

— Sima Ferenc csakugyan hazra jön!

Hozza Isten!...

Az ellenzék vívmánya.

Sokan az obstrukció diadalában nem látnak egyebet, minthogy végtére is az ellenzéknek sikerült Bánffy erőszakos kormányát megbuktatni.

Pedig az ellenzék győzelmének ez nagyon is alárendelt, személyi jelentőségű része. A nagy diadal nem ebben van, hanem abban, hogy az új kormánynak az ellenzék állapította meg működési programját.

A béke csak azon áron lett megkötve, hogy az új kormány megalkotja azokat a törvényeket, amelyeket az ellenzék 25 év óta sürget, de elérni képes nem volt. S fontos ebben a békekötésben az, hogy maga a király is előre beleegyezését jelentette ki ezen törvények megalkotásához.

Hogy csak egyebet ne mondjunk; a nép választási jogának biztosítása érdekében elsősorban is törvénybe kell iktatni, hogy jövőre adóhátralékok címén senki választási jogát el nem veszti. Mily szeretlen visszaéléseket követett el a hivatalos hatalom ezen a címen. Mikor a polgár fizetett s hogy jogát biztosítsa, összes hátralékát szándékozott kifizetni; a tisztelt pénztáros urak céltudatosan hátralékban hagyták egy pár krajczárral s mikor a választók összeírása volt, akkor kihagyták a listából.

Ez így ment az egész országban.

A visszaélésnek ezen neme jövőre lehetetlen lesz.

Törvénybe lesz iktatva, hogy köztisztviselő választási mozgalmakban részt nem vehet. A hivatalos kortes hadjáratnak tehát vége lesz, s megszűnik az ez úton multban kifejtett szertelen erőszakoskodás.

A választási elnököt jövőre, ha visszaélést követelt, olyanformát, mint a tápéi volt, nem pénzszámlával sújtják, hanem két évig terjedhető fogházal. A büntetést még esetleg megtéríti a választási kassza, vagy jobb módú ember, hogy a hatalom iránti hűségét igazolja, ha leküszöri elbírja; elköveti a visszaélést s aztán megfizeti a büntetéspénzt. Ámde jövőre meggondolja bárki is, hogy választási stíklit kövessen el, mert az a fogház-büntetés egy kissé kemény mulatság.

S amiért annyi idő óta küzdött az ellenzék, hogy a megtámadott mandátumok sorsa fölött ne a képviselőházban, uralkodó pártpolitika döntsön, hanem a független kuriai bíróság, most ezt is törvénybe kell iktatni. Eddig úgy volt, hogy ha egy kormánypárti képviselő mandátumát meg kellett semmisíteni: akkor megszüntették kölcsönösen a költséget, s ha Sima Ferenc mandátumát semmisítették meg, akkor megállapították ellene első ízben kétezerkétszáz forint, második ízben ötszáz forint költséget. Így kívánta a pártpolitika. A Sima Ferenc-féle ellenzéki embert e czímen ki kell fosztani vagyonából.

Ez volt eddig a rendszer. — Jövőre ez is megszűnik.

Majd jövő számunkban felsoroljuk, melyek azon vívmányok, melyeket a Csongrádmegyei közgyűlés által megtámadott obstrukció kivívott a nemzetnek.

S ami magát Széll Kálmánnak a miniszterelnökségét illeti, ez a magyar nemzeti politika szempontjából rendkívüli vívmány.

Az osztrák félhivatalos lapok már is nyafogják, hogy az osztrák kormánynak sok baja lesz Széll Kálmánnal, a ki meg fogja védelmezni a magyar érdekeket minden vonalon Ausztriával szemben.

Megmutatta ez az ember a boszniai okkupáció alkalmával, magával a királylyal szemben is hogy milyen határozott karakterrel bír. Nem értett egyet az okkupációnális politikával, sajnálta rá a magyar pénzt s otthagya a király határozott kívánsága daczára a pénzügyminiszterséget.

Most a fejedelem erre az emberre bizta Magyarországot kormányzását. Ez mutatja a rendszerváltozást.

Ez jelenti, hogy mekkora diadalt aratott a törhetlen erővel végig harczolt küzdelemben a magyar parlament ellenzéke.

Helyi és vegyes hírek.

— Elmaradt végtárgyalás.

Szathmáry Ede és Siági Bálint panaszra folytán két rendbeli végtárgyalás lett volna Sima Ferenc ellen Szegeden, a f. hó 24-én. Sima azonban influenzában szenved s orvosi bizonyítvánnyal igazolta elmaradását. A szegedi törvényszék azonban nem elégedett meg Sima házi orvosának bizonyítványával, a budapesti törvényszéket táviratilag kereste meg, hogy lapunk felelős szerkesztője csakugyan oly beteg-e, hogy a tárgyaláson meg nem jelenhet. Dr. Ajtay törvényszéki orvos ejtette meg a vizsgá-

latot és Sima betegségét még súlyosabbnak találta, mint háziorvosa. Itt említjük meg, hogy Sima Ferenc egész családja influenzában szenved s mihelyt jobban lesznek, az egész család hazaköltözik Szentésre, mert, mint Sima képviselő írja, most már olyan kormány lesz, hogy egy ideig semmi szükség nem lesz nagyobb ellenzéki akcióra.

— **Emlékeztető.** Holnap hetfőn délelőtt városi közgyűlés lesz. A közgyűlés tárgysorozatot már ismertettük, ez alkalommal a pártunkhoz tartozó képviselőket kérjük fel a közgyűlésen való megjelenésre.

— **Pártértekezlet** lesz ma délután az I. 48-as népkör helyiségében, a mikor is a holnapi városi közgyűlésen szöveggyerekerülő ügyek fognak megbeszéltni. Az értekezleten való megjelenésre a pártunkhoz tartozó ellenzéki képviselők felkérésnek.

— **Népgyűlés.** A munkások által tervezett népgyűlés még is meg lesz tartva ma délután 3 órakor, a Kossuth-téren. Újlag ennek a megtartását Fekete Nagy Balint, Jankai András, Bekési Imre és Bojczer Imre helybeli munkások kérelmezték, úgy azonban, hogy a gyűlésen egy budapesti kiküldött is beszélhessen. — A polgármester azonban csak úgy engedte meg a gyűlést, ha azon kizárólag helybeli emberek lesznek a szónokok és azok neveit szor 5 óráig a rendőrkapitányságnál bejelentik. — Így tehát a budapesti kiküldött nem beszélhet. A gyűlés programja ez: 1. Gazdasági és politikai helyzet. 2. Általános választási jog és a polgári pártok. A gyűlésnek minden esetre érdekességét kölcsönöz azon körülmény, hogy a szónokok közt egy asszony is lesz, ez pedig nem más, mint Kása Jánosné Szabó Maria II. t. 399. sz. a. lakos. A munkások délután 2 órakor a Nyíri vasút-féle házzal szemben levő Polliczer Ignác által-mérési helyiségében gyülekeznek és innen tömegesen vonóznak a Kossuth-térre.

— **A lövészeírás** befejeztetett és ennek eredményét a következőkben foglaljuk össze: Találtatott a felöltött lovak között 2546 db kanca, 1451 db herelt és 304 db mén. A csikók között van 582 kanca, 97 herelt és 629 mén. Az összes állomány tehát 5609 db. Ki hiszi ezt el? Mi nem. Egy szegény embernek elég lenne vagyonnak, ha azoknak a lovaknak és csikóknak az árát megkapná, amit a lövészgáló bizottság elé nem vezettek és így azok fel sem vehetettek az összeírásra.

— **Felhívás.** Felkérésnek mindazok, akik az Országos magyar kölcsönös biztosító szövetkezet-nél jég ellen biztosítottak, hogy f. hó 26-án, délután 3 órakor az I. 48-as kör helyiségében megjelenni sziveskedjenek. A megbeszélés tárgyat fogja képezni a biztosító-szövetkezet által kirótt és beperelt második jégdíj fizetés.

— **Purim.** Most van a zsidók farsangja a purim. Minthogy sokan lehetnek, a kik ezen ünnepe keletkezését nem ismerik, azért megírjuk, hogy az honnan eredt. A régi zsidóktól maradt pergamen-tekercsek egyikén a szépség himnusza van a szentírás nyelvén megörökítve: Eszter királyné gyönyörű poétikus története, a ki a szépségével megszabadította a zsidókat Ahasverus királynak fekete lelkű tanácsosától. Eszternek a szépsége útát nyitott a királyhoz, ahol elmondhatta övének szorult helyzetét, sanyargatottságát. S Ahasverus király meghallgatta a szép Eszter szavait, Hamut, a zsidók ellenségét megölette és helyébe a zsidó Mordeháj-t vette maga mellé tanácsosul. Ennek a vallásos regénynek emlékeztetere ünneplik Purimot, az örömnépeket legvibbabbját, a melynek két első napján tombol az öröm, a jókedv, és járja a sok tréfaság.

— **A városi főorvos úr csakugyan hibás.** Említettük, hogy Blázsik Lajos királyi tanító egyik növendéke, Ollai József, diphtheritisz betegségben fekszik, és azt is megírtuk, hogy dr. László Vilmos városi főorvos mint

akarta a gyermek szülőt arra bírni, hogy fokat orvosi megvizsgálás végett hozzak be a városba. A gyermek szülői ezt nem teljesítették, hanem inkább megmutatták beteg gyermeküket dr. Wellner bánfalvai orvosnak, a ki konstatalta, hogy az a legveszedelmesebb betegségben a roncsoló toroklobban szenved, aki erről értesítette Szentess város polgármesterét. — Dr. László Vilmos főorvos, a kinek valahogyan tudomására jött az is, hogy Blázsik Lajos növendékei közül még két gyermek is hasonló betegségben szenved, azon javaslatot terjesztette be a polgármesterhez, hogy nevezett tanító iskolája két hétre bezárassék. Ezt a javaslatot a polgármester nyomban felterjesztette Dr. Csató Zsigmond alispánhoz, mint a kinek egyedül áll jogában az iskolák bezárása ügyében intézkedni. Ebből tehát kilátszik, hogy nekünk igazunk volt, midőn Dr. László városi főorvos böles véleményét a kellő értékére leszállítottuk. Ugy haljuk, hogy a főorvos ur semmibe sem veszi a közegészségügy érdekében tett ítéletünket. Könnyű neki, az ő feje alja jó helyen pihen. Gyógyíthat ő kezeit kézzel, elzavarhatja a veszett kutya által megmárt s orvosi vizsgálat végett hozzá küldött egyéneket is — ebből neki semmi baja nem lehet. Eltudja az ilyen csiri-biri ügyet rendezni a kaszinóban igen jól. A kinek Krisztus a barátja, nem kárhozik el. Vagyis magyarárn mondva, a ki a hatalmasokkal mindig együtt tart azt nem akasztják fel soha, még ha arra rászolgált legyen is. Lenne csak szó egy ellenzéki emberről, az óta már rég felfüggesztették volna. Na de — úgy mondják — mostanában nagyot fog változni a világ sorja és a Dr. László-féle emberek könnyen jutnak abba a helyzetbe, hogy útifüvet kötnék a talpak alá és azután mehetnek gyógyítani de nem embereket — hanem kutyákat.

— **Piaczi esendélet.** Csütörtökön kora reggel éktelen láрма és káromkodás zavarta meg a tyúkpiacz-tér esendjét. Két ember állott egymással szemben életre-halálra. A távol állók bizvást azt híhették, hogy két, ketreczéből kiszabadult bősziült tigris folytat egymás ellen irtó háborút és csak a közellevők láthatták, hogy biz' ez nem egyéb piaczi verekedésnél, a mely nem halállal, hanem köpködéssel, legfeljebb egy kis karmolással végződik. — Lévi Dávid és Schenk Mátyás ismert alakok folytatták egymás ellen az adáz tusát és sűrűn hangzott fel: *te gazember! te akasztófára való!* és más ily szavak. *Még a szemembe mertél köpni? Próbáld meg még egyszer, ha mered.* És meg is tette. Az ellenfél erre jó nagyot szitt az orrán és vissza köpte a merész férfit. Végre öre mentek. Kézzel ütötték egymást. A bősziültebb Lévi Dávid volt, a ki végre így kiáltott oda a közelálló testvérehez: adjál hamar bicskát, hadd hasítom ki ezt a gazembert! De ez nem adott, pedig úgy sem tett volna vele kárt ellenfeleiben. — A veszekedésnek végre is egy rendőr vetett véget, a ki szétválasztotta az egymás vére szonjuhozó két férfit. A rendőr jelentette az esetet és így alkalmuk lesz megbánni, hogy egymással hajba kaptak.

— **Hirtelen halál.** Varga András IV. t. 368. szám alatti lakos, aki 50 éves, folyó hó 22-ikén beteg lett. Minthogy nagyobb baját nem sejtete senki, így orvost sem hívtak hozzá. Egyszerre csak baja egészen rosszra fordult és rövid vonaglás után meghalt. A kerületi orvos jelentésére a halottat megvizsgálta a városi főorvos is, aki senmi gyanús dolgot nem talált, így azt boncolás nélkül temették el. — A halál oka minden valószínűség szerint szívszélhűdés volt.

— **A esendőség túlkapásai.** Mostanában több ízben hallottunk panaszt, hogy a helybeli esendőség a tanuképp kihallgatandó egyéneket nem idézi meg, hanem feltűzött szuronnyokkal keresi otthon, közhelyeken, utcákon, egy szóval mindenütt, hol az illető meg szokott fordulni. — A npokban is megötrént, hogy egy kávéházi botrányból kifolyólag a helybeli esendőség egész illetéktelenül vizsgálatot indított. Illetéktelen volt a vizsgálat megindítása, mivel ők a város belferületén a hatóság tudta nélkül ezt meg nem cselekedhetik. — Az ügyet pedig még ma sem jelentették be sehová. Ezt ugyan most bírálni nem akarjuk, de azt már még sem hagyhatjuk szó nélkül, amit a tanúkkal tesznek. — Két feltűzött szuronny esendőr és egy városi rendőr őzi-hajszolja az ez ügyben szereplő tanikat, akik egytől egyig mind intelligens emberek és közbecsülésnek

örvendenek. — Ha lakásán nem találják az illetőt, elmennek a kávéháza, a kaszinóba, sőt talán még a templomból is kivonszolják, ha ott lenne. Hozzá tartozóinak, ismerőseinek és barátainak pedig egy világról sem árulnak el, hogy miért keresik és így ez által azt engedik sejtetni, hogy az valami kriminalis dolgot követett el. E szerint az valami kriminális dolgot követett el. E szerint — úgy tűnik fel — mintha az illetőt becsületétől és jó hírnevétől akarnák megfosztani. — Hát igen tisztelt csendőrség, ez a dolog mégsem járja, de nem ám! Mert nemcsak a katonának vagy a csendőrnök, hanem a közpolgárnak is szüksége van jó hírnevére és azt meg kell védeni önknek sem szabad. — A csendőrség eljárása több a tapintatlanságnál, sőt a tulkópánsnál is, de azt ma még erősebb szavakkal jellemezni nem akarjuk. — És pedig azért nem, mert — úgy tudjuk — hogy a csendőrség vezetője, Doroghy hadnagy ideháza nincs és ez az eljárás — szerzetjük hinni — az ő tudta és beleegyezése nélkül történik és a legénység minősíthetetlen eljárását igyekszik majd jóvá tenni. — Erre különben lesz is alkalma, mert — mint halljuk — az egyik tanár, aki intelligens fiatal ember, a csendőrség ezen eljárása ellen feljelentéssel elt. föl tette! Legalább meglátjuk, hogy a legénység tulkópánsával azonosítja-e magát Doroghy hadnagy urat, vagy a még ő felette álló csendőrpáncsnokság is?

— **Az Iparos-Ifjak** ma esti műkedvelői előadására újlag figyelmeseztetjük lapunk olvasóit. Bizvást mondhatjuk, hogy az estély jól fog sikerülni úgy erkölcsileg mint anyagilag. A műkedvelők mindent megtesznek az előadás sikere érdekében és a közönség sem fogja tőlük támogatását... eltagadni. Előadás után táncmulatság lesz, ahol mindenki részt vehet, akinek nem karzati jegye volt. A jegyre ráfizetni nem kell. A tánc kivilágos-kivirradtíg tart.

— **Bítang lovak.** A múlt hónap 28-ik napján Császár Imre nagy, kir. 31 számú tanyájára két fiatal kanczaló tévedt be és az óta ott is vannak. A ki azokhoz jussot formál, jelentkezzen az említett tanyán.

A közönség köréből.

(E rovatban közérdekű dolgoknak díjtalanul adunk helyet, de a felelősség beküldőt terheli.)

Interpelláció a szentesi kir. Járásbírószághoz.

Minthogy Szentesen kezd lábrakapni a hamisvádkodás: szabad legyen nekem is egy kérdést intézni a szentesi Járásbírószághoz.

Szathmári Ede ügyvéd ezelőtt másfél évvel két szentesi polgár nevében feljelentést tett ellenem a szegedi kir. törvényszéknél csalás, sikkasztás, zsarolás és még tud' az Isten, milyen főben járó vétségek és büntettek miatt.

A törvényszék azonban még a vizsgálat megindítása előtt arra a tapasztalatra jutott, hogy biz' a vádlevélből a legjobban arattal sem lehet kiszütni semmiféle büntetést, s az egész feljelentést elküldte a szentesi kir. járásbírószághoz, hogy zugírászat miatt indítsa meg ellenem az eljárást.

Meg is tartatott a tárgyalás s Firtling bíró ur el is ítélte, a királyi tábla felmentett.

Ugy tudom, hogy a Kuria is felmentő ítéletet hozott s már hónapok óta ott hever az ítélet a szentesi kir. járásbírószághoz aktái között.

Kérdésem tehát az, hogy mikor szándékozik a legfelső fórum ítéletét kihirdetni a tisztelt járásbírószághoz, hogy azután hamis vád miatt én is megindíthassam keresetemet becsületem megtámadói ellen.

Kérem a tek. szerkesztőseget, legyen szíves ezen kis interpellációt közzétenni.

Budapest, 1899. febr. 25.

Pásztor János.

CSARNOK.

Az öreg Puka bögője.

Ki ne ismerné az első cigány-banda nagybögőjét, az öreg Puka Rudolft? Olyan érdekes alakja nincsen egyik bandának sem, mint ő. Ha meghatja fekete kavóját, ami nála úgy feketébb, — nem törődik a többi cigány gyerekekkel. Tőle ugyan íhatnak, kártyázhatnak, vagy billiárdozhatnak. Egyikben sem lei őrómet, csak a jó pipadobányában. Félreül a kavóház egyik szegletében és pipálgat. Ha valaki megkínálja egy pohár borral, vagy sörrel, el nem fogadja, de ha már nagyon unszolja, akkor szívesen iszik meg egy fe-

ketét, akár húszszor is egy nap. A szivárnál meg határozottan jobban szereti a jó magyar dohányt. E kétféle elmenne talán a világ végére is. Ha valaki mulat, olyan húszévesen, olyan odanással egyik cigány sem muzsikál, mint ő. Ha hozzá simul a bögőjéhez, arca kigyúlad, szeme lánggal ég, maga gyönyörködik annak hangjában legjobban. — De nem is szól az a bögő senki kezében úgy. Régi ismerősk, összeöregedtek, barátok, testvérek lettek. — És most az ő Puka barátja, testvére beteg, — nagyon beteg. Szerencsétlenség érte — összetört. — A szerencsétlenség egy ittas ember vigyázatlanságából eredt. Szórán este történt a Petőfi-szállóban az eset. — A banda ott ült az asztalnál és beszélgetett úgy, amint szokott.

Mit, te mondd ezt nekem? Hisz' amit te beszélsz, az akkor történt, mikor az édes apád hátulgombolós nadrágot viselt. — Én tudom, ott voltam!

Hej, gyerekek, az volt a szép idő, mikor még Rambovszkynál muzsikáltam a ti nagyapáttal. Minden hegedű volt egy tizes bankó, a nagybögő meg egy ötvenes. Páci Miska maga többet kapott szaz pengővel.

Hat nem vesztett el a vonóról a bankó? De nem ám! Jobban vigyáztam én arra, mint tik a két szemetekre! Vagy talán nem hiszitek a mit mondok?

Azok hitték! És lesték a szót áthatalat az elbeszélő ajkáról és kebléből önkénytelen fiktadt fel a sóhaj: — hej, ha még egyszer olyan szép idő lenne! De ez aligha lesz valaha!

Az én nagybögőmet láttátok volna akkor! Nem volt párja messze földön! A hangja... Tovább nem folytathatta az öreg Puka az elbeszélést, mert a mellék-kelviséghől zuhanást hallottak. Valamennyi cigány rohant oda, honnan a zaj hallatszott. — És a mit láttak borzasztó velt! Eleinte sóhöz a nem juthattak a látványra. Az öreg Pukanak pedig mind a két szeméből patakzott a könny, mert legigazabb testvérjét, kenyérkereső barátját — a nagybögőjét ott találta a padlón — összetörve.

Ki tette ezt? Ki az a gyilkos, aki megölte a bögőmet?

Senki sem felelt. Csak egy részeg ember nyöszörgött érthetetlen szavakat.

Itt a merénylő! Ez ölte meg a bögőt! Miért tetted ezt az iszonyatos bűnt te ember? Örökre szerencsétlenné tettél; kivetted a falatot a számból!

De a kérdezett nem válaszolt Végre nagynehezen megmondta, hogy Szabó Jánosnak hívják. Nem igaz, hazudik! — hangzott a cigányok kórusa.

Eltagadta a nevét. Én ismerem, Bodnár Jánosnak hívják. Igaza volt.

Másnap panaszt tett az öreg Puka a rendőrkapitányságnál. A panasz megtétele után a következő számlát nyújtotta be. — A bögőt megcsinálják 25—30 forintért. Budapestre és vissza szállítása kerül 12 forintba. — Harminez napig nem muzsikálhat és így naponként egy forintot veszít, tehát 30 forint kára lesz. — Ezeket az összegeket kéri megtérteni.

Bodnár János is kihallgatván, elmondja, hogy ő olyan ittas volt, hogy azt sem tudja, fordult-e meg Godánál vagy nem. Szegény ember ugyan, de ha már ráfogják, hogy a bögőt ő törte össze, szívesen fizet 15 forintot az öreg Pukanak.

Hogy mi lesz a dolog eredménye — nem tudjuk. A felek a bíróság bölcs belátására bízzak az egész ügyet.

Addig pedig, míg a bögő a betegségéből ki nem épül, az öreg Puka vagy kölcsönzött bögőn játszik, vagy pedig iszogatja a feketét, szíjja a pipáját és mesélget a cigány gyerekeknek a régi jó időről.

Anyakönyvi kivonat.

1899. febr. 18-tól 25-ig

Házasságra léptek: Bazsó János Szépe Eszterrel. Parda Bálint Gyarmati Eszterrel. Kollár János Mihály Mácsai Juliánával. Labádi Sándor Pap Judithal. Serkedi János Szakal Klarával.

Születtek: Szathmári Nagy Lajos, Kocsis János, Lakos Erzsébet, Sajtós János, Orosz Julianna, Deló Nagy Erzsébet, Lakatos Balázs, Róthberger Imre, Ramezdorfer Margit, Mácsai László, Harangzó Terézia, Keresztes János, Groszmann Bela, Kotvics Varga Sándor, Vaczi Eszter.

Elhaltak: Jordán Imre, 68 éves, agykori üszök. Gere Sára 65 éves, agyszélhűdés. Csakó István, 57 éves, tüdőlegény. Kiss István, 86 éves, végelgyengülés. Veres Lakos Antal, 3 éves, tüdőlob. Weisz László, 8 hónapos, agyhártyalob. Dora Tóth Bálint, 8 hónapos, rángórcs. Dezső János, 18 éves, veselőb. Pap János, 64 éves, gyomororrak. Kulcsár István, 2 hónapos, höröglób. Szilágyi Ferencz, 21 éves, tüdővész. Sarusi Kis Matyas, 1 hónapos höröglób. Balogh Géza Sándor, 14 hónapos, tüdőlob. Nyiri Zsuzsanna, 68 éves, szerviz-szívhaj. Vinkovics György, 61 éves, agyi bénulás.

Burkus Erzsébet, 7 éves, tüdővész. Bugyi Anna, 5 hónapos, bolhurat. Varga András, 55 éves, szív-szélhűdés. Páger Ferencz, 12 hónapos, rángórcs. Dezső Imre, 50 éves, tüdőlegény.

Piaczi árak.

Szentes, 1899. febr. 25.

Az idő hideg, fagyos, egész heten keresztül, mi miatt — részint, hogy a nagyhideg általi fog a megújult búzavetéseknél, részint, mert jégzajlástól felelt — a búza igen keresett volt a főbb piacokon és szívesen adtak 10—15 krral jobb árt helyi piaczuonk is.

A gabona-árak következők:
Búza 78—79 kilós mm. 9 frt 70 kr., 76—77 kilós mm. 9 frt 40—50 kr.
Arpa köble vetni való 4 frt 70—8 frt. etetni való 4 frt 40 kr.
Kukorica köble 4 frt 40 kr., mm. 4 frt 70 kr.
Zab, vetni való 3 frt 60 kr.
Szalonna mm.-ja 45—46 frt.
Hízott sertés, tiszta vágásra, kilója 43—44 fr.

Szerkesztői üzenet.

— **Előzetőknek.** helyben. Nem csak én, hanem minden igaz magyar ember helyeselte azt a cikket, a melyben a német, helyesebben a főt anyanyelvű professzor úrral foglalkozunk. — Beküldött cikket nem közölünk, miután azt türelmesen tartjuk. Mi sem helyesüljünk annak a másik tanár úrnak az eljárását, aki egyik növendékét az által akarta megszegyenyíteni, hogy a többi növendékek gyűjtésnek számára cipőre valót. A tudós professzor úr véhet a saját pénzéből bárkinek cipőt akár komoly okból, akár tréfaságból, de viccezetel keresztülvételében ne apelláljon a más zsebére. — Különb. — úgy halljuk — hogy a tanár úr izetlenségért eléggé megkapta a magáét.

Meghívás

a Csongrádmegyei Takarékpénztár Részvénytársaság felszámolásban f. évi márczius hó 8-án, délelőtt 10 órakor,

Szentes város közgyűlési termében tartandó **rendes közgyűlésére.**

Tárgysorozat:

1. Zárszámok elterjesztése, felmentvények megadása.
2. Az alapszabályok értelmében esetleg beadott indítványok tárgyalása.
3. Jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes tag választása.

Szentes, 1899. febr. 26-án.

Felszámoló-bizottság.

Megjegyzés. A közgyűlésen szavazati jogaikat csakis azon részvényes tagok gyakorolhatják, kik az alapszabályok 30. §-a értelmében igazolványukat a közgyűlést megelőző 8 nap alatt az intézet pénztári hivatalában — ez idő szerint a »Szentes-Vidéki Takarékpénztár«-nál — átvették.

A görög parochiális házban két szoba — egy utcai és egy belső —

üzlet-helyiségnek — azonnal is kiadó.

Bor eladás!

Nagyobb mennyiségű saját termésű

fehér- és siller-boraimat jutányos árban kisebb-nagyobb mennyiségben eladom.

Csongrád, 1899. febr. 22.

Kászanitzky Dénes.

A Szentes-Vidéki Takarékpénztár házában, eddig Jakó Mihály által bérelt lakás és bolthelyiség f. évi Szt-György naptól kezdve kiadó.

333 **Az igazgatóság.**

Szekely Mihály a bugaczi-pusztára **szarvas-marhát** vállal, nyári és őszi legeltetésre. Beiratni lehet II. t. 2. sz. alatt.